

بررسی رابطه تاب‌آوری و خودپنداره تحصیلی با مطلوبیت اجتماعی دانش‌آموزان پسر دوره دوم

متوسطه شهرستان گنبدکاووس

نجف طهماسبی پور^۱، صادق نصری^۲، عبدالکریم محمدی^۳

۱. دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول).
۲. دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.
۳. کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، گروه علوم تربیتی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره دوازدهم، زمستان ۱۴۰۰، صفحات ۲۴-۳۴

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه تاب‌آوری و خودپنداره تحصیلی با مطلوبیت اجتماعی دانش‌آموزان پسر دوره دوم متوسطه بود. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از حیث اجرا جزء پژوهش‌های توصیفی از نوع همبستگی بوده که در آن محقق به بررسی رابطه میان متغیرها پرداخته است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان پسر پایه دهم نظری شهرستان گنبدکاووس با تعداد ۱۷۵۰ نفر بود که از میان آن‌ها تعداد ۳۹۰ نفر با استفاده از روش کلاین به‌عنوان حجم نمونه مشخص شدند. از نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای جهت تعیین نمونه موردپژوهش استفاده شد. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه‌های خودپنداره لی یووانگ (۲۰۰۵)، مقیاس تاب‌آوری کونور و دیویدسون (۲۰۰۳) و مطلوبیت اجتماعی کراون و مارلو (۱۹۹۶) بود. برای توصیف داده‌ها از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، انحراف استاندارد و نمودار) و در بخش استنباط آماری از آزمون رگرسیون استفاده شد. نتایج یافته نشان داد تاب‌آوری و خودپنداره تحصیلی با مطلوبیت اجتماعی رابطه مثبت و معناداری دارند.

واژه‌های کلیدی: تاب‌آوری، خودپنداره تحصیلی، مطلوبیت اجتماعی.